

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Kielcach

LKI.411.008.01.2017
I/17/009

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	I/17/009 – Ochrona przez Muzeum Regionalne PTTK w Olkusz zabytków archeologicznych odkrytych w związku z realizacją inwestycji budowlanych.
Okres objęty kontrolą	Od 1 stycznia 2010 r. do czasu zakończenia czynności kontrolnych.
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Kielcach.
Kontrolerzy	1. Arkadiusz Pawlik, specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr LKI/111/2017 z 8 grudnia 2017 r. 2. Karol Pokora, specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr LKI/112/2017 z 8 grudnia 2017 r. [dowód: akta kontroli str. 1-4]
Jednostka kontrolowana	Muzeum Regionalne PTTK w Olkusz, ul. Rynek 20, 32-300 Olkusz (dalej: Muzeum).
Kierownik jednostki kontrolowanej	Kustoszem Muzeum od 1 stycznia 2012 r. jest Barbara Wróbel. Poprzednio Kustoszem Muzeum był Jerzy Roś. [dowód: akta kontroli str. 5]

II. Ocena kontrolowanej działalności¹

Ocena ogólna	<p>Najwyższa Izba Kontroli ocenia negatywnie działalność Muzeum w zakresie objętym kontrolą. Powyższą ocenę uzasadniają stwierdzone w trakcie kontroli nieprawidłowości, polegające na:</p> <ul style="list-style-type: none">– niesporządzeniu przez przedstawiciela Muzeum protokołu przyjęcia w depozyt Muzeum zabytków archeologicznych pozyskanych w trakcie prowadzenia prac związanych z realizacją <i>Programu Rewitalizacji Olkuskiej Starówki</i> (dalej: <i>Rewitalizacja Starówki</i>), co stanowiło naruszenie § 2 rozporządzenia Ministra Kultury z dnia 30 sierpnia 2004 r. w sprawie zakresu, form i sposobu ewidencjonowania zabytków w muzeach² (dalej: rozporządzenie w sprawie ewidencjonowania);– przyjęciu zabytków archeologicznych bez uprzednio wydanej decyzji Małopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków (dalej: MWKZ) o ich przekazaniu w depozyt i niepodjęciu działań mających na celu uregulowanie statusu ich posiadania;– niezapewnieniu ochrony miejsc przechowywania i eksponowania zbiorów poprzez ochronę fizyczną i stosowanie zabezpieczeń technicznych, co stanowiło naruszenie § 17 rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 2 września 2014 r. w sprawie zabezpieczania zbiorów muzeum przed pożarem, kradzieżą, i innym niebezpieczeństwem grożącym ich zniszczeniem lub utratą³ (dalej: rozporządzenie w sprawie zabezpieczania zbiorów);– niedokonywaniu aktualizacji instrukcji bezpieczeństwa pożarowego Muzeum, wymaganych § 6 ust. 7 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów⁴ (dalej: rozporządzenie w sprawie ochrony przeciwpożarowej);– niedostosowaniu instrukcji bezpieczeństwa pożarowego Muzeum do wymogów rozporządzenia w sprawie zabezpieczania zbiorów, pomimo iż obowiązek taki wynikał z § 31 tego rozporządzenia;– nieposiadaniu systemu sygnalizacji pożarowej, co stanowiło naruszenie § 28 ust. 1 pkt 14 rozporządzenia w sprawie ochrony przeciwpożarowej;
--------------	--

¹ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna.

² Dz. U. Nr 202, poz. 2073.

³ Dz. U. poz. 1240.

⁴ Dz. U. Nr 109, poz. 719.

- nieopracowaniu instrukcji przygotowania zbiorów do ewakuacji na wypadek powstania zagrożenia oraz planu ochrony dla Muzeum wymaganych odpowiednio § 30 ust. 1 i § 27 ust. 1 rozporządzenia w sprawie zabezpieczania zbiorów;
- niedokonywaniu co najmniej raz w roku analizy stanu zabezpieczenia Muzeum przed pożarem, kradzieżą i innym niebezpieczeństwem oraz przeglądów stanu zabezpieczeń budowlanych i mechanicznych, w tym sprawdzenia kompletności kluczy, pomimo iż obowiązki takie wynikały odpowiednio z § 15 i § 10 ust. 1 rozporządzenia w sprawie zabezpieczania zbiorów;
- nieopracowaniu planu ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych, wymaganego § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Kultury z dnia 25 sierpnia 2004 r. w sprawie organizacji i sposobu ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych⁵ (dalej: rozporządzenie w sprawie ochrony zabytków).

1. Prawne, organizacyjne i finansowe warunki zachowania trwałości zabytków archeologicznych odkrytych w związku z realizacją inwestycji budowlanych

Opis stanu faktycznego

1.1. Struktura organizacyjna Muzeum oraz kwalifikacje pracowników merytorycznych w dziedzinie archeologii

Muzeum jest wyodrębnioną jednostką organizacyjną Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego Oddziału w Olkuszu. Jego siedziba znajduje się w budynku będącym własnością organizatora, tj. Oddziału PTTK w Olkuszu, przy ul. Rynek 20. Muzeum jest wpisane do *Państwowego rejestru Muzeów* prowadzonego przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Zgodnie z *Regulaminem Muzeum* do jego zadań należy m.in.:

- gromadzenie zabytków dotyczących obszaru działania Muzeum w zakresie: geologii, archeologii, etnografii, historii i sztuki;
- inwentaryzowanie, katalogowanie, i naukowe opracowywanie zgromadzonych zbiorów;
- zabezpieczanie i konserwacja zbiorów;
- organizowanie działalności edukacyjnej.

W skład struktury organizacyjnej Muzeum wchodzi następujące działy: Geologii, Archeologii, Historii, Etnografii, Krajoznawstwa, Archiwum oraz Biblioteka. W *Regulaminie Muzeum* nie określono jakie zadania realizują poszczególne działy.

Zgodnie z *Regulaminem Muzeum* jego pracą kieruje kustosz. Do jego zadań należy m.in. nadzór nad zbiorami i ich ewidencjonowanie; przedstawianie właściwym instytucjom planów i sprawozdań rzeczowych oraz finansowych; wydawanie instrukcji i zarządzeń wewnętrznych. [dowód: akta kontroli str. 6-10, 297]

W Muzeum zatrudniona jest tylko jedna osoba (Kustosz), która nie posiada wykształcenia archeologicznego. [dowód: akta kontroli str. 5]

Kustosz Barbara Wróbel wyjaśniła, iż Muzeum nie zatrudnia wykwalifikowanej kadry mogącej zapewnić zbiorom archeologicznym właściwą opiekę z powodu ograniczonych środków finansowych. [dowód: akta kontroli str. 75]

1.2. Procedury przyjęte lub stosowane w zakresie przyjmowania zabytków archeologicznych będących przedmiotem kontroli

W Muzeum nie określono procedur dotyczących przyjmowania zabytków archeologicznych oraz zasad ich ewidencjonowania. [dowód: akta kontroli str. 11]

Kustosz Barbara Wróbel wyjaśniła: *Z uwagi na fakt, iż Muzeum jest małą placówką uznałam, iż nie ma potrzeby opracowania takiej procedury.* [dowód: akta kontroli str. 77]

⁵ Dz. U. Nr 212, poz. 2153.

1.3. Źródła finansowania działalności Muzeum

Struktura wydatków Muzeum w latach 2012-2017 przedstawiała się następująco:

- w 2012 r. – wynagrodzenia 66,8%, inwestycje 3,0%, inne⁶ 30,2%;
- w 2013 r. – wynagrodzenia 60,4%, inwestycje 0,6%, inne 39%;
- w 2014 r. – wynagrodzenia 55,2%, inwestycje 0,8%, inne 44%;
- w 2015 r. – wynagrodzenia 70,3%, inwestycje 1,7%, inne 28%;
- w 2016 r. – wynagrodzenia 56,1%, inwestycje 1,0%, inne 32,9%;
- w 2017 r. (do 30 listopada) – wynagrodzenia 44,1%, inwestycje 6,4%, prace remontowe 30,2%, inne 19,3%.

Barbara Wróbel oświadczyła, iż nie może podać danych dotyczących struktury wydatków Muzeum w latach 2010-2011, gdyż nie ma obowiązku przechowywania takiej dokumentacji. [dowód: akta kontroli str. 116, 223-225]

Kustosz oświadczyła, iż nie dysponuje dokumentacją dotyczącą źródeł finansowania działalności Muzeum w okresie objętym kontrolą, z wyjątkiem czterech umów zawartych w 2012, 2015, 2016 i 2017 r. [dowód: akta kontroli str. 234]

Na podstawie przedłożonej do kontroli dokumentacji ustalono, iż pomiędzy gminą Olkusz, a PTTK Oddziałem w Olsku zostały zawarte w 2012, 2015, 2016 i 2017 r. umowy, których przedmiotem była realizacja zadania publicznego pod tytułem: *Utrzymanie i popularyzacja Muzeum*. Zgodnie z postanowieniami tych umów PTTK Oddział w Olsku otrzymał dotacje w wysokości: 5.000 zł w 2012 r. oraz po 10.000 zł w 2015, 2016 r. i 2017 r. [dowód: akta kontroli str. 240]

Barbara Wróbel oświadczyła: (...) *kwoty dotacji wykorzystaliśmy w całości. Ponadto oświadczam, że w latach 2010-2011 także otrzymaliśmy dotację, którą wykorzystaliśmy w całości (nie pamiętam dokładnie kwoty, ale z pewnością nie więcej niż 5.000 zł), a w latach 2013-2014 ubiegaliśmy się o dotacje na utrzymanie i popularyzację Muzeum, ale nie zostały nam przyznane.* [dowód: akta kontroli str. 240]

Opowiadając na pytanie dlaczego nie dysponuje dokumentacją dotyczącą źródeł finansowania działalności Muzeum, Barbara Wróbel podała: *Nie jestem w stanie wytłumaczyć, dlaczego nie posiadam takiej dokumentacji.* [dowód: akta kontroli str. 242]

Opowiadając na pytanie, jakie są przeciętne roczne koszty związane z magazynowaniem, konserwacją, ochroną zabytków archeologicznych przechowywanych w Muzeum, Barbara Wróbel wyjaśniła: *Muzeum nie ponosi żadnych kosztów z tym związanych.* [dowód: akta kontroli str. 76]

W kontrolowanym okresie Muzeum nie prowadziło badań archeologicznych związanych z pracami budowlanymi, w związku z tym nie ubiegało się o dofinansowanie realizacji takich badań. [dowód: akta kontroli str. 297]

1.4. Stan techniczny obiektów (pomieszczeń) służących do przechowywania i ekspozycji zabytków archeologicznych

Zgodnie z art. 62 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane⁷ obiekty budowlane powinny być w czasie ich użytkowania poddawane przez właściciela lub zarządcę kontroli okresowej, co najmniej raz w roku, polegającej na sprawdzeniu stanu technicznego elementów budynku, budowli i instalacji narażonych na szkodliwe wpływy atmosferyczne oraz kontroli okresowej, co najmniej raz na 5 lat, polegającej na sprawdzeniu stanu technicznego i przydatności do użytkowania obiektu budowlanego, estetyki obiektu budowlanego oraz jego otoczenia.

Stosownie do art. 64 ust. 1 Prawa budowlanego właściciel lub zarządca jest obowiązany prowadzić dla każdego budynku oraz obiektu budowlanego (...) książkę obiektu budowlanego, stanowiącą dokument przeznaczony do zapisów dotyczących

⁶ W każdym roku okresu 2012-2017 były to przede wszystkim opłaty za media (energia, woda, gaz).

⁷ Dz. U. z 2017 r. poz. 1332, ze zm.

przeprowadzanych badań i kontroli stanu technicznego, remontów i przebudowy, w okresie użytkowania obiektu budowlanego.

Na podstawie przedłożonej do kontroli dokumentacji ustalono, iż budynek, w którym mieści się Muzeum nie był poddawany okresowym kontrolom stanu technicznego i nie prowadzono książki obiektu budowlanego. [dowód: akta kontroli str. 12-27]

W badanym okresie organ nadzoru budowlanego i straż pożarna nie przeprowadzały kontroli budynku, w którym mieści się Muzeum. [dowód: akta kontroli str. 261]

1.5. Zapewnienie bezpieczeństwa fizycznego zabytkom archeologicznym

Muzeum nie posiadało decyzji wojewody małopolskiego, na podstawie której zostałyby umieszczone w wykazie obiektów podlegających obowiązkowej ochronie. [dowód: akta kontroli str. 11]

Zgodnie z § 17 rozporządzenia w sprawie zabezpieczania zbiorów, ochrona miejsca przechowywania i eksponowania zbiorów polega na ochronie fizycznej i stosowaniu zabezpieczeń technicznych.

W okresie objętym kontrolą Muzeum nie miało zawartej umowy z firmą ochroniarską, której przedmiotem byłoby świadczenie przez tę firmę usługi polegającej na zapewnieniu bezpieczeństwa fizycznego zgromadzonym w Muzeum zbiorom. Muzeum nie posiadało monitoringu oraz systemu sygnalizacji włamania i napadu. Muzeum i jego zbiory są chronione podczas pracy Muzeum przez Kustosza. [dowód: akta kontroli str. 233]

1.6. Stan bezpieczeństwa pożarowego w Muzeum

Muzeum posiadało instrukcję bezpieczeństwa pożarowego z 2010 r., która spełniała wymogi określone w § 6 ust. 1 rozporządzenia w sprawie ochrony przeciwpożarowej. [dowód: akta kontroli str. 28-74]

Zgodnie z § 6 ust. 7 ww. rozporządzenia, instrukcja bezpieczeństwa pożarowego jest poddawana okresowej aktualizacji, co najmniej raz na 2 lata. W okresie objętym kontrolą instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Muzeum nie była aktualizowana, pomimo iż w okresie tym wymagała co najmniej trzykrotnej aktualizacji. [dowód: akta kontroli str. 28-74]

Ponadto, zgodnie z § 31 rozporządzenia w sprawie zabezpieczania zbiorów, dyrektorzy muzeów, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie tego rozporządzenia (tj. od 1 stycznia 2015 r.), mieli obowiązek dostosowania opracowanych na podstawie dotychczasowych przepisów instrukcji bezpieczeństwa pożarowego do wymogów rozporządzenia. Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Muzeum nie została dostosowana do wymogów ww. rozporządzenia. [dowód: akta kontroli str. 28-74]

Stosownie do § 28 ust. 1 pkt 14 rozporządzenia w sprawie ochrony przeciwpożarowej, stosowanie systemu sygnalizacji pożarowej, obejmującego urządzenie sygnalizacyjno-alarmowe, służące do samoczynnego wykrywania i przekazywania informacji o pożarze, a także urządzenia odbiorcze alarmów pożarowych i urządzenia odbiorcze sygnałów uszkodzeniowych, jest wymagane w muzeach.

W Muzeum nie było systemu sygnalizacji pożarowej, o którym mowa w przytoczonym powyżej przepisie. [dowód: akta kontroli str. 239]

1.7. Przygotowanie zbiorów do ewakuacji na wypadek powstania zagrożenia

Zgodnie z § 30 ust. 1 rozporządzenia w sprawie zabezpieczania zbiorów, ewakuację zbiorów realizuje się na podstawie instrukcji przygotowania zbiorów do ewakuacji.

W Muzeum nie opracowano instrukcji przygotowania zbiorów do ewakuacji na wypadek powstania zagrożenia. [dowód: akta kontroli str. 11]

1.8. Plan ochrony dla Muzeum i analizy stanu zabezpieczenia

Zgodnie z § 27 ust. 1 rozporządzenia w sprawie zabezpieczania zbiorów, zabezpieczenie zbiorów przed kradzieżą i innym niebezpieczeństwem realizuje się na podstawie planu ochrony muzeum.

W Muzeum nie opracowano planu ochrony. [dowód: akta kontroli str. 11]

Zgodnie z § 15 rozporządzenia w sprawie zabezpieczania zbiorów, analizy stanu zabezpieczenia muzeum przed pożarem, kradzieżą i innym niebezpieczeństwem dokonuje się co najmniej raz w roku.

W Muzeum nie dokonywano analiz, o których mowa w przytoczonym wyżej przepisie. [dowód: akta kontroli str. 11]

Zgodnie z § 10 ust. 1 rozporządzenia w sprawie zabezpieczania zbiorów, przeglądu stanu zabezpieczeń budowlanych i mechanicznych, w tym sprawdzenia kompletności kluczy, dokonuje się co najmniej raz w roku. Przeglądu dokonuje komisja złożona z co najmniej dwóch osób (§ 10 ust. 2), która z dokonanego przeglądu sporządza protokół zawierający ustalenia dotyczące przeglądu, imiona i nazwiska oraz stanowiska służbowe osób, które w nim uczestniczyły (§ 10 ust. 3).

W Muzeum nie dokonywano przeglądów stanu zabezpieczeń budowlanych i mechanicznych oraz nie powołano komisji do dokonywania tych przeglądów. [dowód: akta kontroli str. 11]

1.9. Plan ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych

Zgodnie z § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie ochrony zabytków, plan ochrony zabytków jednostki organizacyjnej na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych opracowuje kierownik jednostki organizacyjnej posiadającej zabytki, w uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków, oraz przedstawia do zatwierdzenia wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta).

W Muzeum nie opracowano planu ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych. [dowód: akta kontroli str. 11]

1.10. Ujawnianie przypadków kradzieży lub zaginięcia zabytków

W okresie objętym kontrolą w Muzeum nie ujawniono kradzieży lub zaginięcia zabytków. [dowód: akta kontroli str. 11]

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki, w przedstawionym wyżej zakresie, stwierdzono następujące nieprawidłowości:

1. Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego Muzeum nie była aktualizowana okresowo (co najmniej raz na dwa lata), pomimo iż obowiązek taki wynikał z § 6 ust. 7 rozporządzenia w sprawie ochrony przeciwpożarowej. Nie dostosowano również tej instrukcji do wymogów rozporządzenia w sprawie zabezpieczania zbiorów, zgodnie z § 31 tego rozporządzenia. W konsekwencji, instrukcja nie zawierała elementów, o których mowa w § 6 rozporządzenia, tj. np. wskazania dróg i kierunków ewakuacji zbiorów, technicznych środków umożliwiających jej przeprowadzenie oraz miejsca przechowywania i eksponowania najcenniejszych zbiorów. [dowód: akta kontroli str. 28-74]

2. Nie została opracowana instrukcja przygotowania zbiorów do ewakuacji na wypadek powstania zagrożenia, wymagana § 30 ust. 1 rozporządzenia w sprawie zabezpieczania zbiorów. [dowód: akta kontroli str. 11]

3. Nie opracowano planu ochrony Muzeum, wymaganego § 27 ust. 1 ww. rozporządzenia. [dowód: akta kontroli str. 11]

4. Nie dokonywano analiz stanu zabezpieczenia muzeum przed pożarem, kradzieżą i innym niebezpieczeństwem oraz przeglądów stanu zabezpieczeń budowlanych i mechanicznych, w tym sprawdzenia kompletności kluczy, pomimo że obowiązki takie wynikały odpowiednio z § 15 i § 10 ust. 1 rozporządzenia w sprawie zabezpieczania zbiorów. [dowód: akta kontroli str. 11]

5. Nie opracowano planu ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych, pomimo iż obowiązek taki wynikał z § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie ochrony zabytków. [dowód: akta kontroli str. 11]

Odpowiedzialna za powyższe nieprawidłowości Kustosz Muzeum Barbara Wróbel, będąca jednocześnie Prezesem Zarządu Oddziału PTTK w Olkuszu, wyjaśniła, że nieprawidłowości były wynikiem nieznamomości stosownych przepisów prawa. [dowód: akta kontroli str. 75-78]

6. W Muzeum nie zapewniono ochrony miejsc przechowywania i eksponowania zbiorów poprzez ochronę fizyczną i stosowanie zabezpieczeń technicznych, pomimo że obowiązek taki wynikał z § 17 rozporządzenia w sprawie zabezpieczania zbiorów. [dowód: akta kontroli str. 233]

7. Muzeum nie zostało wyposażone w system sygnalizacji pożarowej, obejmujący urządzenia sygnalizacyjno-alarmowe służące do samoczynnego wykrywania i przekazywania informacji o pożarze, wymagany § 28 ust. 1 pkt 14 rozporządzenia w sprawie ochrony przeciwpożarowej. [dowód: akta kontroli str. 239]

Kustosz Muzeum Barbara Wróbel wyjaśniła, iż było to wynikiem braku środków finansowych. (...) *Pamiętam, że mniej więcej do roku 2006 podejmowałam takie działania pisząc stosowne wnioski o dofinansowanie przede wszystkim do burmistrza Olkusza, jednakże nigdy nie otrzymałam środków. Od tego czasu, tj. od ponad 10 lat nie podejmowałam takich działań.* [dowód: akta kontroli str. 241]

Brak środków finansowych nie może stanowić usprawiedliwienia dla niezapewnienia ochrony miejsc przechowywania i eksponowania zbiorów oraz nieposiadania przez Muzeum systemu sygnalizacji pożarowej, tym bardziej, iż nie podjęto żadnych działań mających na celu ich pozyskanie od ponad 10 lat.

Ocena częściowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia negatywnie działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym obszarze.

2. Działania podejmowane przez Muzeum w celu ochrony zabytków archeologicznych

Opis stanu faktycznego

2.1. Dokumentacja prowadzona w zakresie ewidencjonowania zbiorów, w tym depozytów archeologicznych

W okresie objętym kontrolą w Muzeum nie prowadzono żadnej dokumentacji dotyczącej ewidencjonowania zbiorów. Znajdowała się w nim natomiast następująca dokumentacja:

- *Księga wpływów muzealiów Muzeum* (prowadzona w latach 1970-1991);
- *Księga inwentarzowa muzealiów archeologicznych* (2001-2002);
- *Księga inwentarzowa* założona w 1961 r. (nieprowadzona);
- *Księga inwentarzowa ubytków* (1972-1980);
- *Księga inwentarzowa dla zbiorów Muzeum* (1970-2008);
- *Inwentarz zabytków Muzeum* (1967-1970).

W Muzeum nie prowadzono księgi depozytów. [dowód: akta kontroli str. 80, 107-108]

Na dzień 1 stycznia 2010 r. w Muzeum było 239 wydzielonych zabytków archeologicznych. Stanowiły one własność tej placówki. W kontrolowanym okresie Muzeum nie przejmowało zabytków na własność, przyjęło natomiast zabytki bez uprzednio wydanej decyzji MWKZ, o czym szerzej w sekcji *Ustalone nieprawidłowości*. [dowód: akta kontroli str. 80, 83-106, 109]

Zgodnie z § 7 ust. 1 rozporządzenia w sprawie ewidencjonowania dla każdego zabytku powinna zostać założona karta ewidencyjna, zawierająca dane identyfikacyjne określone w § 3 ust. 1 rozporządzenia (określenie autorstwa lub wytwórcy, pochodzenie, wartość w dniu nabycia, czas i miejsca powstania, materiał, techniki wykonania, wymiary, ewentualnie jego wagę oraz określenie cech charakterystycznych), informację o miejscu przechowywania i dokumentację wizualną oraz informację o wartości obiektu w dniu sporządzenia karty.

Dla zabytków archeologicznych będących własnością Muzeum nie prowadzono kart ewidencyjnych. [dowód: akta kontroli str. 80, 107-108]

2.2. Przyjmowanie zabytków archeologicznych w depozyt, w tym na podstawie decyzji Małopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków

MWKZ nie wydał w latach 2009-2017 żadnej decyzji o przekazaniu zabytków archeologicznych pochodzących z badań archeologicznych związanych z realizacją inwestycji budowlanych w depozyt Muzeum. [dowód: akta kontroli str. 81]

W dniu 10 września 2010 r. zawarta została pomiędzy PTTK Oddział w Olkuszu (reprezentowanym przez Prezesa Zarządu Barbarę Wróbel i Kustosza Muzeum Jerzego Rosia) a Przedsiębiorstwem Remontowo-Budowlanym „SKO-BUD” w Krakowie (dalej: firma Skobud) umowa, której przedmiotem było przyjęcie, na podstawie wyrażonej przez Muzeum w lipcu 2010 r. zgody, materiałów archeologicznych pozyskanych w trakcie prac ziemnych i budowlanych związanych z realizacją *Rewitalizacji Starówki*. Zgodnie z jej postanowieniami Muzeum przejęło ww. materiały na czas nieokreślony i zobowiązało się do *ich oczyszczenia, wstępnej konserwacji, spakowania i magazynowania zgodnie z przepisami dotyczącymi muzeów i ochrony zabytków*. Przekazanie ww. materiałów miało nastąpić sukcesywnie, a za ich przyjęcie strony uzgodniły opłatę w wysokości 19.886 zł brutto. [dowód: akta kontroli str. 82, 114, 222]

PTTK Oddział w Olkuszu wystawił 14 września 2010 r. fakturę firmie Skobud na ww. kwotę i otrzymał zapłatę w dwóch ratach w latach 2010-2011. [dowód: akta kontroli str. 111, 127]

Dostępne w Muzeum dokumenty nie pozwoliły na stwierdzenie kiedy zabytki pochodzące z badań związanych z *Rewitalizacją Starówki* faktycznie zostały do Muzeum przyjęte.

Jak wyjaśniła Barbara Wróbel: (...) *warunki umowy nie zostały dotrzymane, gdyż Skobud nie przekazywał sukcesywnie tych materiałów. Nie sporządzono też żadnych protokołów przyjęcia, ani też Muzeum nie otrzymało żadnej dokumentacji z prac archeologicznych*. Według niej nie nastąpiło faktyczne przyjęcie zabytków archeologicznych. [dowód: akta kontroli str. 110-111]

Zabytki archeologiczne pozyskane w trakcie realizacji prac ziemnych i budowlanych związanych z realizacją *Rewitalizacji Starówki* złożone były na podłodze na strychu znajdującym się na poddaszu budynku Muzeum o powierzchni 143,44 m². Strych nie był w żaden sposób zabezpieczony (jedynie zamykany na klucz). Pomieszczenie było nieogrzewane i nie było w nim termometru i gaśnicy. Zabytki zapakowane były w przezroczyste woreczki strunowe i włożone do 310 tekturowych pudełek. Na pudełkach flamastrem zapisano numery stanowisk archeologicznych, a w 50 woreczkach, które poddano oględzinom znajdowały się karteczki z następującymi danymi: nazwa miejscowości, z której pochodzi zabytek, stanowisko archeologiczne z którego pochodzi, lokalizacja w obrębie stanowiska, obiekt, głębokość, warstwa i data.

Ponadto w czterech foliowych reklamówkach, dwóch pudełkach i jednym wiadrze znajdowały się fragmenty skorup i szkła w żaden sposób nieopisane. Jak oświadczyła w trakcie oględzin Barbara Wróbel zabytków archeologicznych jest ok. 80-85 tys., ale nie jest w stanie powiedzieć jaki procent z nich stanowią zabytki wydzielone. [dowód: akta kontroli str. 129-135]

Izabela Mianowska, ówczesna kierownik badań archeologicznych, zeznała m.in.: (...) *wszystkie zabytki pochodzące z moich badań zostały zinwentaryzowane i zapakowane w woreczki strunowe i pudła. Zabytki nieopisane nie pochodzą z moich badań, są niewiadomego pochodzenia*. Barbara Wróbel wyjaśniła, że jej zdaniem *na poddaszu są tylko i wyłącznie zabytki archeologiczne pochodzące z Rewitalizacji Starówki*. [dowód: akta kontroli str. 220-222, 242-242]

Roman Piaśnik, Burmistrz Miasta i Gminy Olkusz, w piśmie do NIK z 27 listopada 2017 r. podał, że z *informacji zawartej w Opracowaniu sposobu postępowania z zabytkami archeologicznymi po zakończeniu badań archeologicznych, prowadzonych w ramach zadania „Rewitalizacja Starówki” autorstwa Izabeli Mianowskiej – kierownika badań archeologicznych wynika, iż w trakcie prowadzonych w latach 2010-2013 badań z przebadanych warstw archeologicznych pozyskano 84.476 zabytków archeologicznych, w tym 76.961 zabytków tzw. masowych i 7.515 zabytków wydzielonych*. Na podstawie decyzji MWKZ z 23 maja 2016 r., 205 zabytków archeologicznych (wszystkie wydzielone)

zostało zdeponowanych w Miejskim Ośrodku Kultury w Olkuszu (dalej: MOK). [dowód: akta kontroli str. 228-230]

Jan Janczykowski, MWKZ, wyjaśnił m.in., że Burmistrz Olkusza wyraził zgodę na przekazanie ww. 205 zabytków w depozyt MOK (deklaracja z 13 kwietnia 2016 r.), a MOK jest instytucją miejską i podlega burmistrzowi. Ponadto były to zabytki przeznaczone do konserwacji, na prowadzenie której był przygotowany *Program na prowadzenie prac konserwatorskich*. Ta grupa zabytków ma walory ekspozycyjne. *Gmina Olkusz obecnie dostała środki unijne na stworzenie miejskiego muzeum i w ramach tych środków będzie też konserwacja najpierw tych 205 zabytków, a później pozostałych (w miarę możliwości)*. [dowód: akta kontroli str. 287-291]

Odnośnie niewyegzekwowania od osoby prowadzącej badania archeologiczne obowiązku (wynikającego z wydanych przez MWKZ pozwoleń na prowadzenie badań archeologicznych⁸) przekazania MWKZ: dokumentacji z przebiegu i wyników badań; sprawozdania z przeprowadzonych badań archeologicznych oraz opracowania wyników badań archeologicznych, Jan Janczykowski wyjaśnił m.in.: (...) *Inwentarz polowy wraz z dokumentacją rysunkową został nam przekazany. W tym momencie nie potrafię dokładnie określić kiedy. (...) dokumentacji z przebiegu i wyników badań to do tej pory nie otrzymaliśmy. Z tego co wiem, cały czas prowadzone były rozmowy z panią Mianowską (za wyjątkiem dość długiego okresu czasu przerwy spowodowanej brakiem możliwości kontaktu do grudnia 2017 r.), w których pracownicy Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków upominali ją (w trakcie rozmów telefonicznych), aby wywiązała się z ww. obowiązku, ale nie przynosiły one skutku. Tłumaczyła się ona ciężką sytuacją finansową. Trudno było wysłać do niej oficjalne pismo, gdyż pani Mianowska zmieniała adres zamieszkania i miejsce pobytu. Obecnie pani Mianowska zadeklarowała, iż w lutym 2018 r. przekaże dokumentację z przebiegu i wyników badań, która dla mnie stanowi jednocześnie sprawozdanie z przeprowadzonych badań archeologicznych. Pani Mianowska poinformowała, że sporządziła opracowanie z badań, ale nie jest go w stanie, z powodu braku środków finansowych, wydrukować, gdyż jest ono dość obszerne. Żadnych pism w tej sprawie nie było, a wiedzę tę powzięliśmy z rozmów telefonicznych z panią Mianowską. Wg mnie nie jest jasno określone w przepisach, kto jest stroną w tym postępowaniu. W mojej ocenie brak możliwości prawnych, abym, jako MWKZ, mógł wyegzekwować pewne dokumenty, np. opracowania wyników badań archeologicznych. Moim zdaniem jest to ewidentna luka w przepisach. Problem tej luki w przepisach był wielokrotnie zgłaszany Generalnemu Konserwatorowi Zabytków. Sygnalizowano konieczność dokonania odpowiednich zmian w przepisach rozporządzenia, na podstawie którego wydawane są pozwolenia na prowadzenie badań*. [dowód: akta kontroli str. 259-272, 283-291]

2.3. Dokumentowanie przyjmowania zabytków archeologicznych

Muzeum w lipcu 2010 r. wyraziło zgodę na przyjęcie zabytków i dokumentacji z badań archeologicznych przeprowadzanych w ramach *Rewitalizacji Starówki*. Barbara Wróbel wyjaśniła: *Z tego co pamiętam jakaś firma, a może pani Mianowska zwracała się do nas na piśmie o wyrażenie zgody na przyjęcie zabytków i taką zgodę wyraziłam. Niestety nie potrafię teraz odnaleźć tych pism*. [dowód: akta kontroli str. 114, 120, 136, 222]

Izabela Mianowska zeznała m.in.: (...) *zostałam kierownikiem badań w lipcu 2010 r. z inicjatywy Skobudu. Niemalże w ekspresowym tempie uzyskałam zgodę z Muzeum na przyjęcie zabytków pozyskanych w wyniku badań archeologicznych. Przedmiotowa zgoda została sporządzona i podpisana w mojej obecności przez panią Barbarę Wróbel. Ten dokument załączyłam do wniosku o pozwolenie na prowadzenie badań archeologicznych, który złożyłam w Wojewódzkim Urzędzie Ochrony Zabytków w Krakowie*. [dowód: akta kontroli str. 220-222]

Jan Janczykowski, MWKZ, poinformował, że przedmiotowe zabytki nie zostały dotychczas formalnie przekazane do Muzeum. Przed uzyskaniem przez kierownika badań pozwolenia konserwatorskiego na ich prowadzenie, PTTK wyraziło gotowość do przyjęcia zabytków. Ponieważ nie wydano decyzji oddającej zabytki w depozyt Muzeum to znajdują się

⁸ Pozwolenie 267/10 z 9 lipca 2010 r. i pozwolenie 121/12 z 24 maja 2012 r.

one w dyspozycji archeologa. Nadmieniał, że skoro jednostka muzealna deklaruje zgodę na przejęcie zabytków, to tym samym zobowiązuje się do ich zabezpieczenia i przechowywania w odpowiednich warunkach. 10 czerwca 2013 r. (już po zakończeniu prac archeologicznych) ja wraz z pracownikami WUOZ, w obecności Miejskiego Konserwatora Zabytków i pani Mianowskiej oglądaliśmy część wydzielonych zabytków przeznaczonych do konserwacji i zgromadzonych w budynku przy ul. Szpitalnej w Olkuszu. Następnie udaliśmy się w ww. gronie do Muzeum, gdzie oglądaliśmy pozostałe zabytki, zgromadzone na poddaszu i półpiętrze Muzeum. Przedmiotowe zabytki były opisane, uporządkowane i ułożone według pewnego klucza (...). W grudniu 2017 r. dwóch moich pracowników przeprowadzało oględziny zabytków archeologicznych złożonych w Muzeum. Pani Magdalena Trafas-Wołoszyn, która widziała te zabytki także 10 czerwca 2013 r., stwierdziła, że obecnie znajdują się one w nieładzie. [dowód: akta kontroli str. 117,120, 288]

Odpowiadając na pytanie dlaczego i na jakiej podstawie przekazał 205 zabytków archeologicznych do MOK skoro to Muzeum, a nie MOK wyraziło gotowość przyjęcia wszystkich zabytków pochodzących z realizacji *Rewitalizacji Starówki*, Jan Janczykowski wyjaśnił m.in.: (...) MOK jest instytucją miejską i podlega burmistrzowi. Uważałem, że to burmistrz Olkusza może wyrazić taką zgodę i burmistrz taką deklarację złożył pismem z dnia 13 kwietnia 2016 r. Nadmieniał również, iż nie wydał stosownej decyzji dla pozostałych zabytków pozyskanych w trakcie realizacji *Rewitalizacji Starówki*, gdyż nie złożono odpowiedniego wniosku. W jego ocenie taki wniosek winno złożyć Muzeum. Nie podjął żadnych działań, aby zabytki złożone w tej placówce odpowiednio zabezpieczyć, gdyż uważa że nie zostały one przekazane do Muzeum i nadal znajdują się w dyspozycji archeologa. [dowód: akta kontroli str. 288-289]

Odpowiadając na pytanie kiedy i jakie działania zamierza podjąć Muzeum w celu uregulowania statusu posiadania zabytków archeologicznych przechowywanych w tej placówce, Barbara Wróbel wyjaśniła m.in.: (...) Na razie żadnych działań nie zamierzamy podjąć. Czekamy, aż zabytki te zostaną prawnie nam przekazane. Nie tylko te pozostawione u nas, ale również te, które zostały wyłączone (te cenniejsze). Muzeum chętnie przyjmie te zabytki ze stosowną dokumentacją (...). Nadmieniała również, iż Muzeum wyraziło zgodę na przyjęcie wszystkich zabytków archeologicznych pochodzących z realizacji *Rewitalizacji Starówki*. [dowód: akta kontroli str. 113]

Zgodnie z § 1 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie ewidencjonowania, zabytki przechowywane w muzeach są ewidencjonowane, a dokumentacja ewidencyjna powinna być zgodna ze stanem faktycznym. Ewidencjonowanie polega na wpisie dokonanym odpowiednio w następującej dokumentacji ewidencyjnej: karcie ewidencyjnej; inwentarzu muzealiów, prowadzonym w formie księgi inwentarzowej; księdze depozytów; dokumentacji badań archeologicznych i innych badań terenowych.

Kontrola wykazała, że zabytki archeologiczne złożone w Muzeum są w stanie świadczącym o poddaniu ich doraźnej konserwacji. Dla zabytków tych w Muzeum nie pozyskano i nie prowadzono żadnej dokumentacji, w tym kart ewidencyjnych. [dowód: akta kontroli str. 107-108, 110-112, 129-135]

2.4. Kontrolowanie działalności Muzeum

Jak oświadczyła Barbara Wróbel w okresie objętym kontrolą Muzeum nie było kontrolowane przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Zarząd Oddziału PTTK w Olkuszu. Rada Muzeum nie nadzorowała wypełnienia przez Muzeum powinności wobec zbiorów archeologicznych. [dowód: akta kontroli str. 238]

Jan Janczykowski, udzielając odpowiedzi na pytanie, czy przed wydaniem 9 lipca 2010 r. pozwolenia na prowadzenie badań archeologicznych kontrolował Muzeum, w celu sprawdzenia, czy spełnia ono wymogi określone w art. 35 ust. 4 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami⁹ (dalej: ustawa), tj. jest w stanie zapewnić trwale przechowywanie zabytków, przeprowadzić inwentaryzację i odpowiednie prace konserwatorskie, udostępnić te zabytki w celach naukowych wyjaśnił: *W Muzeum bywałem i je znałem. Ówczesny kustosz Muzeum, pan Jerzy Roś, był osobą mi znaną. Brał*

⁹ Dz. U. z 2014 r., poz. 1446 ze zm.

on nawet udział w wykopaliskach. Ma wykształcenie archeologiczne i wykazywał wielkie zainteresowanie przejęciem tych zbiorów w przyszłości. Wtedy (w 2010 r.) było zupełnie inne podejście Muzeum. Ponadto Muzeum udostępniało pomieszczenia do dyspozycji archeologów. Nie miałem potrzeby w związku z powyższym przeprowadzać kontroli w Muzeum. Ponadto pragnę podkreślić, że podejście Muzeum w roku 2010 do tego tematu było krańcowo odmienne niż obecnie. Ponadto deklaracja placówki muzealnej nie przesądza o tym, za zabytki zostaną ostatecznie do niej przekazane. Wówczas nie było też wiadomo jakiej ilości zabytków to dotyczy. [dowód: akta kontroli str. 250, 259-260, 287-291]

Pracownicy Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Krakowie (dalej: WUOZ) przeprowadzili 5 grudnia 2017 r. kontrolę dotyczącą przechowywania zabytków w siedzibie Muzeum. [dowód: akta kontroli str. 79]

Jan Janczykowski wyjaśnił: Ponieważ pod koniec listopada 2017 r. uzyskałem informację o powrocie do kraju pani Mianowskiej, postanowiłem wszcząć taką kontrolę przed podjęciem dalszych działań zmierzających do uregulowania stanu prawnego tych zabytków. Nie była to formalna kontrola, gdyż do takiej nie mam prawa. Zabytki są tylko przechowywane w Muzeum, a nie są na rzecz Muzeum przekazane przez archeologa. Podstawę prawną podałem w zawiadomieniu o kontroli jedynie dlatego, że inaczej mogłaby nastąpić sytuacja, że moim pracownikom nie udostępniono by tych pomieszczeń. Podkreślam, że kontrolą objęto jedynie sposób przechowywania zabytków, a nie całe Muzeum. Nie ma znaczenia jak formalnie nazwiemy tę czynność (kontrola, oględziny, inspekcja, rozeznanie w sprawie), gdyż nie można w tym konkretnym przypadku tego precyzyjnie określić (zgodnie z przepisami ustawy). Ważnym jest, że osiągnięty został cel. [dowód: akta kontroli str. 287-291]

W protokole z ww. kontroli zapisano m.in. (...) Materiał został złożony w sposób nieformalny przez kierownika badań. Muzeum nie posiada żadnego dokumentu na podstawie którego materiał ruchomy z badań archeologicznych został przyjęty na przechowywanie. Przedstawiciele PTTK wystąpią do Skobudu o formalne przekazanie zinwentaryzowanych zabytków wraz z dokumentacją. [dowód: akta kontroli str. 79]

Barbara Wróbel, w imieniu Zarządu Oddziału PTTK w Olkuszu, 15 grudnia 2017 r. wystosowała do firmy Skobud pismo z prośbą o wyjaśnienie, dlaczego złożonych zabytków nie przekazano Muzeum protokolarnie, wraz z pełną dokumentacją. Jednocześnie poinformowała, że do czasu formalnego przekazania Muzeum nie bierze odpowiedzialności za kompletność zabytków. [dowód: akta kontroli str. 111, 128]

MWKZ poinformował NIK, że w oparciu o wyniki ww. kontroli można stwierdzić, że Muzeum w zakresie przedmiotowych zabytków pełni jedynie funkcję magazynu. Zabytki te nigdy nie zostały do Muzeum przekazane przez kierownika badań archeologicznych. Podczas kontroli dyrekcja Muzeum okazała do wglądu umowę o charakterze protokołu zdawczo-odbiorczego podpisaną przez firmę wykonującą badania archeologiczne oraz przedstawiciela Muzeum. Dokument ten nie precyzuje jednak, kiedy i jakie zabytki zostały przyjęte. Mowa jest w nim jedynie o sukcesywnym przejmowaniu zabytków. Sposób przechowywania zabytków wskazuje niestety na świadome i tendencyjne działania ze strony dyrekcji Muzeum, która mimo otrzymanej gratyfikacji pieniężnej nie poczuwa się do opieki nad nimi. Należy jednak zaznaczyć, że zabytki te są odpowiednio zabezpieczone przez archeologa, tzn. spakowane i właściwie ometrykowane. [dowód: akta kontroli str. 121]

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następujące nieprawidłowości:

1. Muzeum przyjęło zabytki archeologiczne bez udokumentowania tego faktu protokołem ich przyjęcia wymaganym § 2 rozporządzenia w sprawie ewidencjonowania. [dowód: akta kontroli str. 107-108, 111-112, 236]

Barbara Wróbel wyjaśniła, że nie sporządziła protokołu przyjęcia zabytków archeologicznych, gdyż wg niej jest to obowiązek spoczywający na osobie prowadzącej badania archeologiczne. [dowód: akta kontroli str. 241-242]

Ponadto wyjaśniła, że w jej ocenie, formalnie Muzeum nie przyjęło zabytków, a pełną dokumentację posiada Miejski Konserwator Zabytków w Olkuszu. Jak dodała, do dokumentacji tej nie posiada wglądu. [dowód: akta kontroli str. 111]

Z zeznań złożonych przez Agnieszkę Kaczmarczyk, Miejskiego Konserwatora Zabytków w Olkuszu wynikało, iż w jej posiadaniu znajduje się inwentarz połowy pozyskanych zabytków oraz płyta CD zawierająca pełną dokumentację z badań archeologicznych. Zeznała ponadto, że *dokumentacja jest też u MWKZ. Dokumentacja ta została przekazana gminie Olkusz protokolarnie w dniu 4 grudnia 2014 r. przy udziale przedstawicieli WUOZ. Pani Barbara Wróbel nigdy nie zwracała się do mnie o wgląd do dokumentacji. Gdyby wyraziła takie zainteresowanie to otrzymałaby ode mnie stosowną dokumentację w wersji elektronicznej, a z dokumentacji papierowej mogłaby skorzystać w siedzibie budynku Urzędu Miasta i Gminy w Olkuszu.* [dowód: akta kontroli str. 140-141]

Brak protokołu przyjęcia uniemożliwia ustalenie jakie zabytki i kiedy zostały przyjęte oraz jakie strony uczestniczyły w tej czynności.

2. Do Muzeum przyjęto zabytki pochodzące z badań archeologicznych prowadzonych w związku z realizacją *Rewitalizacji Starówki* bez uprzednio wydanej decyzji MWKZ o ich przekazaniu w depozyt. Pomimo upływu ponad 6 lat od określonego w pozwoleniu terminu zakończenia badań związanych z I etapem tej inwestycji (zgodnie z ww. pozwoleniem, badania te miały zakończyć się 30 września 2011 r.) oraz ponad 4 lat od określonego w pozwoleniu terminu zakończenia badań związanych z etapem II (w pozwoleniu jako termin ich zakończenia wskazano 31 maja 2013 r.), Kustosz nie podjęła działań zmierzających do uregulowania statusu ich posiadania. Przekazanie zabytków do Muzeum, zgodnie z art. 35 ust. 3 ustawy, stanowiło wyłączną kompetencję MWKZ i brak było innej podstawy, do długotrwałego przechowywania zabytków stanowiących własność Skarbu Państwa. [dowód: akta kontroli str. 235, 259-261, 265]

Z wyjaśnień Kustosza Muzeum Barbary Wróbel wynika, że w jej ocenie Muzeum formalnie nie przyjęło tych zabytków. Jak dodała, podjęcie działań zmierzających do uregulowania statusu posiadania tych zabytków, w jej ocenie nie było i nie jest jej obowiązkiem. [dowód: akta kontroli str. 110-111, 241-242]

NIK nie podziela ww. wyjaśnień. Zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach¹⁰, celem muzeum jest m.in. gromadzenie i trwała ochrona dóbr naturalnego i kulturalnego dziedzictwa ludzkości o charakterze materialnym i niematerialnym. Skoro Muzeum wydało promesę przyjęcia zabytków, a następnie zabytki pochodzące z tej inwestycji przyjęło, powinno również dołożyć wszelkich starań, aby uregulować status ich posiadania i wystąpić z wnioskiem do MWKZ o wydanie decyzji przekazującej zabytki w depozyt.

Ocena częściowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia negatywnie działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym obszarze.

IV. Wnioski

Wnioski pokontrolne

Przedstawiając powyższe oceny wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli¹¹, wnioskuje o:

1. Podjęcie decyzji co do dalszego posiadania zabytków archeologicznych pochodzących z *Rewitalizacji Starówki*, a w przypadku zamiaru dalszego ich przechowywania – wystąpienie do MWKZ o wydanie decyzji przekazującej te zabytki w depozyt Muzeum.
2. Podjęcie działań mających na celu zapewnienie ochrony miejsc przechowywania i eksponowania zbiorów poprzez ochronę fizyczną i stosowanie zabezpieczeń technicznych.

¹⁰ Dz. U. z 2017 r., poz. 972 ze zm.

¹¹ Dz. U. z 2017 r. poz. 524.

3. Dostosowanie instrukcji bezpieczeństwa pożarowego Muzeum do wymogów rozporządzenia w sprawie zabezpieczania zbiorów i poddawanie jej okresowym aktualizacjom.
4. Podjęcie działań mających na celu wyposażenie Muzeum w system sygnalizacji pożarowej.
5. Sporządzenie instrukcji przygotowania zbiorów do ewakuacji na wypadek powstania zagrożenia.
6. Opracowanie planu ochrony Muzeum.
7. Dokonywanie analiz stanu zabezpieczenia Muzeum przed pożarem, kradzieżą i innym niebezpieczeństwem oraz przeglądów stanu zabezpieczeń budowlanych i mechanicznych w Muzeum.
8. Sporządzenie planu ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Kielcach.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykorzystania uwag
i wykonania wniosków

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykonania wniosków pokontrolnych oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Kielce, marca 2018 r.

Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Kielcach
Dyrektor
Grzegorz Walendzik

Kontrolerzy:

specjalista kp.
Arkadiusz Pawlik

.....

.....
specjalista kp.
Karol Pokora

.....